

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch spurgte om Storstrømsbroen. Jeg skal henvisse til det Svar, jeg har givet til det ærede Medlem Hr. Andreassen. — Det ærede Medlem var tillige inde paa Spørgsmaalet om Udsendelse gennem Radioen. Jeg kan der henholde mig til, hvad jeg har sagt tidligere, at det er Programudvalget, der har Ansvaret for disse Udsendelser. De principielle Retningslinier bestemmes af Radio-raadet, men Programmerne bestemmes af Programudvalget, og jeg kan meget godt tænke mig, at der i den omhandlede Tale kan have været saadanne Udtryk, at Programudvalget ikke har turdet tage Ansvaret for Udsendelsen deraf, da det jo var en i høj Grad udenrigspolitisk Tale, der skulde holdes. Jeg har dog ikke undersøgt Sagen, da der ikke er sket Henvendelser til mig udover den Henstilling, der nu skete i Aftes. Men jeg skal lade Programudvalget blive bekendt med de Udtalelser, som faldt i Aftes fra det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch og det ærede Medlem Hr. Stauning var inde paa Spørgsmaalet om Radiofonibygningen. Jeg skal der ganske henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt, og paa ny betone, at det Beløb, der er opført i Loven om Radiofonibygningen, udtrykkelig er angivet som et anslaaet Beløb. Men jeg finder ikke Anledning til at drøfte dette Spørgsmaal yderligere her, saa meget mindre som jeg aldeles ikke i dette Øjeblik kan have nogen endelig Oversigt over, hvorledes Udgifterne vil stille sig for Bygningen. Det kan jeg først have, naar Licitationerne bliver holdt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Den højtærede Statsminister mener ikke, at der er noget Omraade, hvor konservative Interesser kan fremmes med Tilslutning af Socialdemokratiet, og som Supplement dertil maa jeg formode, at han mener, at der heller ikke er noget Omraade, hvor de kan befordres uden Tilslutning af Venstre.

Jeg vil gerne nævne den højtærede Statsminister nogle højvigtige, højaktuelle Omraader, hvor jeg mener, hans Hypotese aldeles ikke holder Stik. Jeg tror, at konservative Interesser vilde være vel varetaget, hvis de Konservative paa det erhvervspolitiske Omraade stillede sig paa det Standpunkt: vi vil ikke baade være

med til at sønderlemme den gældende Arbejdsløsheds- og Hjelpekasselovgivning og samtidig skyde en Erhvervs- og Beskæftigelsespolitik, som kunde faa Socialdemokratiets Støtte og Tilslutning, ud i Ubemærkethedens Mærke.

Konservative Interesser vilde endvidere være vel varetaget, hvis man drejede Halsen om paa den højtærede Regerings miserable og diletantiske Lovforslag om Arbejds- og Erhvervsfriheden, som den højtærede Statsminister har skudt i Forgrunden som et ministerielt Hovedprogrampunkt. Jeg sagde, da vi havde den forrige Handelsministers Lovforslag til Behandling i 1927, at i bedste Fald kom der ingeting ud af dette, og i værste Fald vilde det vise sig, naar Forslaget kom i Kritikrens Smeltedigel, at Venstrebjergtet fødte en latterlig lille Mus. Det er det sidste, som er sket. Men de Konservative vilde handle vel i at kvæle Musen, for den er kun egnet til at skabe Uro og Forstyrrelse og Misfornøjelse i Arbejderkredse.

For det tredje vilde konservative Interesser være vel varetaget, hvis de Konservative i det Udvalg, som behandler Regeringens Valglovsforslag, enedes med Radikale og Socialdemokrater om en i høj Grad tiltrængt Kritik af Venstres daarlige og slet betænkte Forfatning af 1915 og samtidig enedes om at paavise Veje til Forebyggelse af, at det parlamentariske Folkestyre bringes yderligere i Forfald ud over, hvad allerede er sket.

Jeg vil ogsaa gerne en passant nævne det Lovforslag om Arbejdernes Andel i Udbyttet, som det ærede Medlem Hr. P. Munch paa sit Partis Vegne har forelagt her i Tinget, og som har vundet Tilslutning og Anerkendelse i saa konservativt et Blad som „Jyllandsposten“.

Endelig vil jeg nævne Forsvarssagen. Her er Forholdet det, at den højtærede Finansminister tidligere som Statsminister har meddelt Folkeforbundet, at Ordningen af 1922 var det Minimum, man maatte kræve, naar Danmarks nationale Sikkerhed skulde betrygges. Her vil det være konservativt vel betænkt at sige: vi vil gaa med til en Forbedring af denne Ordning, som har vist sig utilfredsstillende i Forhold til sin Opgave, men vi vil ikke gaa med til nogen Forringelse. Saa kunde man lade Venstre, hvis det foretrækker det, enten forhandle til anden Side eller blive hængende paa en Ordning, som Venstre selv i saa høj Grad har været med til at kompromittere, korrumpere og diskreditere.